

Bruxelles, den 5. juni 2018
(OR. en)

9717/18

ENFOPOL 299
FREMP 92

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
dato:	4. juni 2018
til:	delegationerne

Tidl. dok. nr.:	8972/18 + COR 1
Vedr.:	Rådets konklusioner om forbedring af politisamarbejdet om bekæmpelse af vold i hjemmet, herunder vold mod kvinder - Rådets konklusioner (4. juni 2018)

Vedlagt følger til delegationerne Rådets konklusioner om forbedring af politisamarbejdet om bekæmpelse af vold i hjemmet, herunder vold mod kvinder, der blev vedtaget af Rådet på 3622. samling den 4. juni 2018.

Rådets konklusioner**om forbedring af politisamarbejdet om bekæmpelse af vold i hjemmet, herunder vold mod kvinder****RÅDET, SOM TAGER FØLGENDE I BETRAGTNING:**

1. Artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union understreger, at Unionen bygger på værdierne respekt for den menneskelige værdighed, ligestilling og respekt for menneskerettighederne, og at disse værdier er det fælles værdigrundlag for medlemmerne af et samfund præget af pluralisme, ikkeforskelsbehandling, tolerance, retfærdighed, solidaritet og ligestilling mellem kvinder og mænd.
2. Det understreges i artikel 8 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, at Unionen i alle sine aktiviteter tilstræber at fjerne uligheder og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder. Erklæring 19 om artikel 8 fastsætter, at Unionen i sine forskellige politikker som led i de generelle bestræbelser på at fjerne uligheder mellem kvinder og mænd vil søge at bekæmpe alle former for vold i hjemmet, og medlemsstaterne vil træffe alle nødvendige foranstaltninger til at forebygge og straffe disse kriminelle handlinger og støtte og beskytte ofre.
3. Der findes allerede en række EU-retsakter, der bidrager til at udrydde kønsbaseret vold og sikrer, at ofre for vold i hjemmet modtager beskyttelse og støtte, navnlig direktivet om ofres rettigheder¹ og instrumenterne til gensidig anerkendelse af beskyttelsesordrer².

¹ Direktiv 2012/29/EU.

² Direktiv 2011/99/EU og forordning 606/2013/EU.

4. Rådet vedtog 11. maj 2017 to afgørelser om undertegnelse af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen), som allerede er undertegnet af alle medlemsstaterne.
5. I 2012 vedtog Rådet konklusioner om bekæmpelse af vold mod kvinder og sikring af støtte til ofre for vold i hjemmet³, og i 2014 vedtog Rådet konklusioner om forebyggelse og bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder og piger, herunder kvindelig kønslemlæstelse⁴.
6. Vold mod kvinder er i strid med kvinders adgang til menneskerettigheder og frihedsrettigheder. Det er et eksempel på forskelsbehandling af kvinder (eller er en følge af forskelsbehandling) og omfatter enhver kønsbaseret voldshandling, der forårsager eller sandsynligvis vil resultere i fysisk, seksuel, psykisk eller økonomisk skade eller lidelse for kvinder, herunder trusler om sådanne handlinger, tvang eller vilkårlig frihedsberøvelse, hvad enten den forekommer i det offentlige liv eller privatlivet⁵.
7. Som nævnt i Rådets konklusioner fra 2012 om bekæmpelse af vold mod kvinder og sikring af støtte til ofre for vold i hjemmet, kræver bekæmpelse og afskaffelse af alle former for vold mod kvinder og deres børn, der er vidner hertil, samordnede politikker, herunder politisamarbejde og en bred strategi. Disse politikker bør også indeholde foranstaltninger for at tilskynde ofrene til at indberette hændelser til politiet, da det i øjeblikket kun er en ud af syv kvinder, der indberetter de mest alvorlige tilfælde af vold⁶.

³ 16382/12.

⁴ 9543/14.

⁵ Artikel 1 i FN's erklæring 48/104.

⁶ Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) (2014). Vold mod kvinder: en EU-dækkende undersøgelse. Vigtigste resultater, Luxembourg, publikationskontoret. <http://fra.europa.eu/en/publication/2014/violence-against-women-eu-wide-survey-main-results-report>; side 67, tabel 3.10.

8. En af de mest almindelige former for vold mod kvinder er vold i hjemmet, som omfatter enhver form for fysisk, seksuel, psykisk eller økonomisk vold, som forekommer inden for familien eller i hjemmet eller mellem tidligere eller nuværende ægtefæller eller partnere, uanset om gerningsmanden deler eller har delt bopæl med ofret. Indsamlingen af sammenlignelige data om vold i hjemmet vanskeliggøres af forskelle mellem medlemsstaterne hvad angår terminologi og definitioner.
9. Ved vold i hjemmet er effektiv beskyttelse af ofre mod gentagen viktimisering overladt til de kompetente myndigheder, som i overensstemmelse med Istanbulkonventionens artikel 52 har beføjelser til at bortvise gerningsmanden til vold i hjemmet fra ofrets bopæl og at forbyde gerningsmanden at vende tilbage eller nærme sig eller på anden måde tage kontakt til ofret på grundlag af en national beskyttelsesforanstaltning eller ved fuldbyrdelse af en anden medlemsstats beskyttelsesforanstaltning⁷, som anvendes i overensstemmelse med fuldbyrdesmedlemsstatens lovgivning. Formålet med en sådan intervention er at sætte en stopper for det, der ofte betegnes som en voldsspiral, og at give ofret mulighed for at leve uden frygt. Med interventionen skal de kompetente myndigheder vise, at vold i hjemmet er et offentligt problem, ikke kun et privat anliggende, og at det er gerningsmanden til vold i hjemmet, der stilles til ansvar og skal ændre adfærd, ikke ofret. Formidlingen af disse budskaber er også med til at mildne ofrenes følelse af skyld eller skam.
10. Selv om politiets indgriben har til formål at beskytte ofrets rettigheder mod voldshandlinger, afhænger politiets beføjelser ofte af kriminaliseringen af sådanne voldshandlinger. Derfor er det helt afgørende, at politiet kan henholde sig til strafferetlige definitioner, der dækker alle aspekter af vold i hjemmet. Dette indbefatter psykologiske former for vold såsom - ofte gennem lang tid - at indgyde ofret en følelse af frygt, hjælpeløshed eller mindreværd. Det indbefatter også seksualiserede former for vold, som ofrene ofte oplever som særlig nedværdigende og traumatiserende.

⁷ I overensstemmelse med henholdsvis forordning (EU) nr. 606/2013 og direktiv 2011/99/EU.

11. På trods af de fremskridt, der er gjort hidtil, er der en betydelig forskel på støttetilbuddene i og mellem EU's medlemsstater med hensyn til kapacitet, kvalitet og geografisk fordeling. I betragtning af de uløste udfordringer skal der gøres endnu mere for at sikre en effektiv koordinering mellem de retshåndhævende myndigheder i forbindelse med forebyggelsesprogrammer og systematisk uddannelse om ofres rettigheder og behov henvendt til politifolk, der arbejder med ofre og gerningsmænd til vold i hjemmet og vold mod kvinder.
12. Administrative data - herunder politidata - kan ikke nøjagtigt vise omfanget (udbredelsen) af vold i hjemmet og vold mod kvinder, fordi de fleste ofre ikke anmelder hændelser til politiet. Administrativ dataindsamling er et vigtigt middel til registrering af oplysninger om staters reaktion på den type vold, navnlig evaluering af politikker til bekæmpelse heraf. Kravet om administrative data af høj kvalitet er også i overensstemmelse med medlemsstaternes internationale forpligtelser til at bekæmpe vold mod kvinder, som er fastsat i direktiv 2012/29/EU om ofres rettigheder og Istanbulkonventionen. Nationale databaser vedligeholdes af de kompetente myndigheder, herunder politiet i 22 medlemsstater⁸.
13. Cybervold mod kvinder og piger er en form for vold mod kvinder i hastig vækst med potentielt betydelige økonomiske og samfundsmæssige konsekvenser. Fænomenet anmeldes endnu mindre, der reageres endnu mindre på det, og det er mindre kendt end vold i det virkelige liv, men det fortjener særlig opmærksomhed, også i betragtning af at cyberkriminalitet er en af prioriteterne under den nye politikcyklus for 2018-2021.
14. De fleste af medlemsstaterne har oprettet specialenheder eller har udpeget offentlige anklagere til at bekæmpe vold i hjemmet inden for deres strukturer, hvilket har visse fordele, f.eks. mere effektiv tilrettelæggelse af forebyggelse, afsløring og efterforskning af voldshandlinger.
15. Det skal erindres, at ingen former for vold i hjemmet og vold mod kvinder kan retfærdiggøres, og ingen retsforfølgning af gerningsmændene kan undgås på grundlag af forskellige sædvaner, traditioner, kulturer eller religioner.

⁸ Østrig, Belgien, Kroatien, Cypern, Danmark, Estland, Finland, Frankrig, Tyskland, Ungarn, Irland, Litauen, Luxembourg, Malta, Nederlandene, Polen, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Spanien og Det Forenede Kongerige.

16. Kvindelige migranter, flygtninge og asylansøgere og deres børn risikerer i endnu højere grad at blive ofre for vold på grund af deres usikre status og de ofte vanskelige forhold, de lever under. I den sammenhæng yder medlemsstaterne generelt samme beskyttelse til disse sårbare grupper, og de forsøger at tage højde for, at religiøse, traditionelle eller sproglige forhold ofte hindrer disse gruppers adgang til sådanne tjenester.
17. Den Europæiske Unions Agentur for Uddannelse inden for Retshåndhævelse (Cepol) tilbyder allerede uddannelser i forebyggelse og beskyttelse af kvinder mod vold i hjemmet, men den aktuelle udvikling kræver en undersøgelse af mulighederne for at udvide dem til at omfatte cybervold mod kvinder og piger og kvindelige migranter, flygtninge og asylansøgere og deres børn.
18. En lang række medlemsstater har indført mekanismer for vekselvirkning mellem retshåndhævende myndigheder og andre statslige institutioner og ikkestatslige organisationer samt risikovurderingsprocedurer eller -værktøjer til måling af det liv og den sundhedsrisiko, som ofre for vold i hjemmet har.
19. Mens den generelle forpligtelse, som politifolk i frontlinjen har til at give ofre for vold i hjemmet de nødvendige oplysninger og yde dem bistand, overholdes i hele Unionen, har nogle medlemsstater indført strukturerede og proaktive former for sådanne oplysninger, f.eks. (til tider flersprogede) foldere om tilgængelige støttetilbud og beskyttelsesforanstaltninger samt ofres rettigheder og politiets relevante kompetencer.
20. De offentlige myndigheders opfølgning på eksisterende beskyttelsesforanstaltninger synes at variere meget i Unionen. Selv om mange medlemsstater overdrager denne opgave til de judicielle myndigheder, har nogle medlemsstater givet mulighed for hyppig kontakt mellem tidligere eller nuværende ofre og politifolk, der gør tjeneste i deres umiddelbare nærhed, hvilket kan være gavnligt, hvad angår både hurtig reaktion på potentielle overtrædelser og øget tillid mellem ofre og offentlige myndigheder. Dette kan så føre til flere anmeldelser af vold i hjemmet.

21. Etableringen af nationale kontaktpunkter vedrørende spørgsmål om bekæmpelse af vold i hjemmet kan bidrage til en mere effektiv håndtering af fænomenet. Om nødvendigt bør en relevant kompetent myndighed udpeges som nationalt kontaktpunkt i overensstemmelse med medlemsstaternes nationale strukturer og lovgivning. Disse nationale kontaktpunkter kan give information om alle former for vold i hjemmet og vold mod kvinder, der er relevant for en effektiv beskyttelse af ofre på andre medlemsstats områder. Det nationale kontaktpunkt kan kontaktes i tilfælde, hvor et offer for vold i hjemmet og vold mod kvinder fra én medlemsstat rejser til en anden medlemsstat, og der er risiko for eller trussel om, at en ny voldshandling kan blive begået på den anden medlemsstats område, eller en sådan form for vold allerede har fundet sted. Udvekslingen af oplysninger mellem de nationale kontaktpunkter bør gøre det muligt for de retshåndhævende myndigheder i den anden medlemsstat hurtigt at reagere og foretage en effektiv risikovurdering af den voldelige situation.
22. På et område med fri bevægelighed for personer er det grænseoverskridende politisamarbejde højst nyttigt i tilfælde, hvor tilhold og beskyttelsesforanstaltninger skal gennemføres i udlandet i overensstemmelse med fuldbyrdelsesmedlemsstatens lovgivning.

RÅDET OG REPRÆSENTANTERNE FOR REGERINGERNE FOR DEN EUROPÆISKE UNIONS MEDLEMSSTATER

OPFORDRER Europa-Kommissionen til:

1. at støtte medlemsstaternes indsats, såsom uddannelse af politifolk, for at støtte kvinder, der er blevet udsat for vold, og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder gennem de midler, der er til rådighed under de eksisterende relevante programmer,
2. om nødvendigt i overensstemmelse med foranstaltning E i bilaget til Rådets resolution af 10. juni 2011 om en køreplan for styrkelse af ofres rettigheder og beskyttelse, særlig i straffesager, at træffe foranstaltninger med henblik på i overensstemmelse med erklæring 19 om artikel 8 i TEUF at styrke rettighederne til beskyttelse mod gentagen viktimisering for kvinder, der er ofre for vold i hjemmet,

RÅDET OG REPRÆSENTANTERNE FOR REGERINGERNE FOR DEN EUROPÆISKE UNIONS MEDLEMSSTATER

OPFORDERER medlemsstaterne til inden for rammerne af deres respektive beføjelser:

1. at videreudvikle, gennemføre og forbedre de eksisterende tværfaglige koordinerede mekanismer, der sigter mod at bekæmpe vold i hjemmet og vold mod kvinder gennem forebyggelse, afsløring, efterforskning og beskyttelse forestået af politiet,
2. at forbedre identificeringen af sager vedrørende alle former for vold i hjemmet og politiets indsamling og formidling på både nationalt niveau og EU-niveau af sammenlignelige, pålidelige og regelmæssigt ajourførte statistiske data om ofre og gerningsmænd i forbindelse med alle former for vold i hjemmet og vold mod kvinder, der er opdelt efter køn, alder og forholdet mellem offer og gerningsmand, i samarbejde med nationale og europæiske statistiske kontorer samt at støtte forskning og udveksling af god praksis på dette område,
3. at sikre korrekt og sammenhængende anvendelse af gældende EU-lovgivning for at beskytte og støtte ofre for vold i hjemmet, herunder direktiv 2012/29/EU og EU-reglerne om anerkendelse af beskyttelsesordrer som fastsat i forordning 606/2013 og direktiv 2011/99/EU,
4. at trække på erfaringerne hos politiet i nogle medlemsstater vedrørende struktureret information om støttetjenester og beskyttelsesforanstaltninger, herunder forebyggelse af gentagen viktimisering og voldscirkler, for ofre for vold i hjemmet,
5. at styrke passende uddannelse af de relevante fagfolk hos politiet, der arbejder med ofre og gerningsmænd i forbindelse med enhver form for vold i hjemmet og vold mod kvinder, og at styrke politienheder eller -programmer og taskforcer, der arbejder med ofre for enhver voldshandling af denne art, hvor dette er relevant og i overensstemmelse med national lovgivning og praksis,
6. at øge kendskabet hos og gennemføre foranstaltninger inden for politiet til at tackle cybervold mod kvinder og piger og den nye trussel, det udgør. at vedtage forebyggende foranstaltninger og øge bevidstheden i form af kønsspecifik uddannelse af politiet om cybervold,

7. at forbedre grænseoverskridende politisamarbejde ved om nødvendigt at udpege en relevant myndighed i overensstemmelse med medlemsstaternes nationale strukturer og lovgivning som nationalt kontaktpunkt, De nationale kontaktpunkter står for hurtig informationsudveksling i forbindelse med alle typer af vold i hjemmet og vold mod kvinder og deres børn med henblik på at indføre en effektiv mekanisme til udveksling af oplysninger, der er relevante for effektiv beskyttelse af ofre på en anden medlemsstats område, Det omfatter også tilfælde, hvor et offer for vold i hjemmet og vold mod kvinder fra én medlemsstat rejser til en anden medlemsstat, og der er risiko for eller trussel om, at en ny voldshandling kan blive begået på den anden medlemsstats område, eller en sådan form for vold allerede har fundet sted.

RÅDET OG REPRÆSENTANTERNE FOR REGERINGERNE FOR DEN EUROPÆISKE UNIONS MEDLEMSSTATER

OPFORDRER Cepol til inden for rammerne af dets beføjelser:

1. med hensyn til den aktuelle migrationssituation at videreudvikle uddannelsesmoduler (f.eks. det eksisterende onlinemodul "kønsbaseret vold") om bekæmpelse af vold i hjemmet, med inddragelse af andre aspekter, såsom cybervold mod kvinder og piger og vold mod kvinder i indvandrercentre samt flygtninge og asylansøgere og deres børn og med udveksling af praksis for, hvordan politiet bedst håndterer den slags sager,
2. at undersøge muligheden for at tilrettelægge en særlig workshop eller et ad hoc-webinar om spørgsmålet om vold i hjemmet og vold mod kvinder for fagfolk, der arbejder med migranter, flygtning og asylansøgere og deres børn,
3. i forbindelse med udformning af uddannelse at trække på den dokumentation, som FRA og EIGE indsamler i deres regelmæssige rapporter, der omfatter data om vold i hjemmet og vold mod kvinder og deres børn i indvandrercentre og blandt flygtninge og asylansøgere.